

*naravnost v žrelo sonca
in če še sonce razpade
v minus in plus
ter vas lastna molitev
udari s kamnom po glavi*

*so govorile
stare prerokbe*

6

*napačen zemljevid so nam dali
na našo trmasto pot*

*in se nam zdaj posmehujejo
skriti za svojimi lutkami*

v strahu da bomo vendarle zarjaveli

*bojijo se naliva potopljenih mest
ki jih odkrivamo*

*ker vedo da jim oči
ne bi prenesle svetlobe*

ostro sijoče skozi stoletja morij

*in jih je groza
da bomo zavrtali v kamne
in poiskali na dnu
pragnezdo ognjev
ter sfingi v njem*

izrezali iz srca

*odgovor na večno uganko
ter se bo zrušila
senca njihovega poletja*

*zrušila hladeča beda stonog
in ne bo več luknje za beg*

*z noži v rokah se bojijo
na vseh oblak
vsa morja vsi oceani
so obkroženi z njimi*

tako je naša ladja središče sveta
os
tako se začenja vrtenje
čeprav je naša os
samo senca ptičjega krika
skozi grlo le da zveneče
ali pol zlomljene sablje
skozi srce
zaradi horizontalne kompozicije
s katero nastaja gibanje
vrtenje

v prozorni tišini novembra
pred svetkom zime
ki prečisti stvari

tako pride poraz

7

sedmi dan je svet dovršen
bog obupa nad svojimi sanjami
in se zažene v prepad

sedma pesem je razpad pesmi

sedmi dan prestolnica vsa v zastavah
godbe igrajo godbe igrajo
vendar ne bo slovesne komemoracije
zdaj več spektakla ne bo

v sedmi pesmi
svet ne more več
razpasti senzacionalno
počasi

košček

za

koščkom

ga

bo

vzel

vrag

sedma pesem je razpad sveta

razpad ladje
razpad morja
razpad razpada